

[Dyremose]

private sektor. Det er regeringen, som sidder på embedsmandsapparatet og har det til rådighed, der må sikre, at denne belysning sker.

Dette er i stikordsform nogle af de emner, som vi betragter som helt afgørende for at sikre erhvervslivet rimelig vilkår. Af hensyn til de mange arbejdsløse, specielt af hensyn til de mange unge arbejdsløse, håber vi, at det bliver muligt at sikre et flertal for en omfattende erhvervsplan, der satser på at skabe ny produktion og beskæftigelse i den private sektor.

Svend Heiselberg (V):

Da mit partis politiske ordfører er til sødmælksparty, har jeg fået overdraget ordførerskabet. Jeg vil gerne sige som indledning, at det ville være godt, hvis erhvervslivets vilkår og betingelser formede sig så rosenrødt som beskrevet af industriministeren her i dag. Men sådan er det jo desværre ikke. Det er et skønmaleri, industriministeren har givet folketinget, ganske som tilfældet er, når andre medlemmer af regeringen skal beskrive andre sider af samfundsøkonomien.

Når industriministeren siger, at Danmark i en række internationale sammenligninger er blevet fremhævet som det land, der i de seneste år har opnået den største forbedring af konkurrenceevnen, må man spørge: hvad er det for sammenligninger? Må vi få et præcist svar herpå.

Det skal indrømmes, at tingene kunne have set endnu værre ud, hvis det ikke var lykkedes at bremse dele af lønudviklingen i 1980 og 1981, og det er også rigtigt, at industrieksporten i en periode udvikler sig langt bedre, end man havde turdet håbe. Men den konkurrenceudvikling, som lå bag denne udvikling, skyldes jo først og fremmest begivenhederne på valutamarkedet ude i verden, som den danske regering absolut ingen indflydelse har haft på. Der er ingen grund til at pynte sig med lånte fjer, når de sidste 2 års udvikling i industrieksporten skal forklares, og der er slet ingen grund til at fortie, at udviklingen nu truer med at gå i den modsatte retning.

Det allervigtigste element i vurderingen af dansk erhvervslivs vilkår og betingelser er jo netop omkostningsudviklingen og konkurrenceevnen. Hvad er ministerens kommentar

til det forstærkede lønpres, en række virksomheder udsættes for i denne tid, hvor løfteparagraffen er sat i kraft igen? Hvordan tror ministeren dette lønpres vil udvikle sig, hvis regeringen havde fået lov til at komme igennem med sine skatte- og afgiftsforhøjelser? Hvordan tror ministeren det kan gå med renten, nu hvor valutaen i 2 måneder i træk er strømmet ud af Danmark? Og hvorledes tror ministeren at erhvervslivets vilkår vil blive påvirket af voksende rentetryk i forhold til omverdenen og et voksende pres for, at dansk erhvervsliv skal bære risikoen?

Alle disse ting hørte vi intet om i industriministerens beskrivelse af erhvervslivets situation, og dog er det disse forhold, der bunder i en svag og usammenhængende økonomisk politik, som mere end noget andet er med til at undergrave tilliden og optimismen i dansk erhvervsliv. Og det med rette, for dansk erhvervsliv kan ikke se fremtiden trygt i møde, så længe vi har en regering, der bare lader stå til.

Det lyder så smukt, når industriministeren taler om regeringens handlingsplan, der skal styrke konkurrenceevnen, og når der tales om, at regeringen vil gøre en indsats for bedre vilkår for erhvervslivet. Vi tvivler såmænd ikke på industriministerens gode vilje. Men den regering, ministeren er medlem af, lever ikke op til de smukke målsætninger.

Ministeren erkender selv, at der er sket en kraftig udvikling af den offentlige sektor. Men når ministeren alene søger at forklare den faldende beskæftigelse i den private sektor med den internationale krise, så holder den forklaring ikke. Som det tydeligt er fremhævet i den meget kritiske OECD-rapport om dansk økonomi, er den offentlige sektor i Danmark blevet voldsomt udvidet i de senere år, og da der samtidig har været tale om et stærkt voksende underskud på statsfinanserne, har det både direkte og indirekte lagt tunge byrder på det private erhvervsliv. Hvis man skal beskrive den foregåede byrde, der i dag hviler på det private erhvervsliv i Danmark, kan man pege på, at der i dag er flere mennesker i Danmark, som henter deres væsentligste del af indkomsten fra offentlige kasser, end der er mennesker, som henter deres indkomster i det private erhvervsliv.

I de sidste par år er der forsvundet op mod 100.000 arbejdspladser i den private